

Вяра

Неделя пред Великия пост - Сиропустна, Неделя на прошката

"Изгонване на Адам и Ева от Рая". Фрагмент от стара руска икона

В тази неделя се припомня Адамовото изгонване от рая.

В НЕДЕЛЯ СИРОПУСТНА, ЗА ЗЛОПАМЕТНОСТТА

С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери (Мат. 7:2), казва Христос.

Благослови, отче!

Благочестиви Християни, Светият Дух ясно казва, че Христос е нашият мир, който ни помири с Бога и с ангелите, като победи греха и разруши враждата. Поради това, че искаше да засади на земята небесен ангелски мир и любов, изкорени от човешкия род враждата и повелява на всеки християнин да прощава греховете на другите, които съгрешат против него, както ще чуете сега от днешното свето Евангелие.

Евангелие от Матей, зачало 17

Рече Христос: ако простите на човеците съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец, ако ли не простите на човеците съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви. Също, кога постите, не бивайте намръщени като лицемерците, защото те си правят лицата мрачни, за да се покажат пред човеците, че постят. Истина ви казвам, те получават своята награда. А ти, кога постиш, помажи главата си и умий лицето си, та да се покажеш, че постиш не пред човеците, но пред твоя Отец, Който е на тайно, и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве. Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат, но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат, защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

(Мат. 6-14:21)

ТЪЛКУВАНИЕ

Християни! Виждате ли колко човеколюбив е Бог, виждате ли как не ни заповядва, нито насилва никого, а казва кротко: Ако прощавате прегрешенията на вашите братя, които са съгрешили нещо против вас, и Бог ще прости вашите, които сте сторили. Ако ли не прощавате, то и Бог няма да ви прости. Ако изгоните зависта и враждата от себе си, и „Бог ще изгони от вас Своя гняв“. Защото Бог нищо друго не мрази толкова, колкото немилостивото и враждебно сърце. Вижте какво съглашение сключва Христос с нас: Ако прощаваме, ще ни се прости, ако не прощаваме, няма да ни се прости. Ако проявяваме милост към човеците и Той ще прояви милост към нас и ако държим гняв до смърт, няма да получим спасение. Ето това ни учи днес Христос и това заръчва на своите постници, които ще постят истински и нелицемерно. Защото и

в древността е имало такива лицемери, които постели само, за да ги прославят хората, а някои пък изобщо не постели, но за да се покажат пред хората, като постници, ядели някаква трева, която правела лицата им жълти и повехнали, за да кажат хората, че са постници и да ги хвалят.

Христос за да ни отклони от такова лицемерие, е рекъл като постим, да си помазваме главата с елей и да си умиваме лицето, за да не се показваме, като постници пред човеците, а тайно да постим пред Бога, и тогава Той ще ни въздаде явно.

Древните хора са имали обичай при голяма радост да си мажат главите с елей, след като се изкъпят, за това Христос ни препоръчва и ние да бъдем толкова радостни, като постим. А сега под елей разбирайте милостинята, а под главата – Иисус Христос, защото нашата глава е Христос и трябва да даваме милостиня заради Неговото име. Да си умиваме лицето, ще рече да си очистим душата със сълзи и покаяние. Под лице разбирайте нашата душа, а под вода сълзите и покаянието.

След като говорил за поста и отхвърлил горделивата слава, Христос казал да не бъдем сребролюбиви, защото човеците заради горделивата слава си събират големи съкровища. За това казал да не си събираме съкровища на земята, а на небето, и с това ясно показва, че земното богатство, което притежаваме, било то дрехи, пари или злато е безполезно, и с него не можем да си купим Небесното царство. Защото земното имущество и крадци го крадат, и ръжда го поврежда, и молец го яде. Ако ли пък кажем, че не всеки човек го ограбват или нещо го ощетява, то знайте, че дори и да не му се случат такива неща, пак има голяма загуба за душата му, защото умът му е привързан към имуществото му и към светските грижи и не може да мисли за Бога, както казва Христос: дето е съкровището ви (пари, злато, дрехи, стока), там е и сърцето ви. Ако го раздавате за Бога, и сърцето ви ще

бъде при Бога. Ако ли пък го държите за слава и гордост в сандъците си, то и сърцето ви ще бъде в сандъка при съкровищата ви.

ПОУЧЕНИЕ

Слушате ли, християни, с това днешно поучение Иисус Христос отваря и тази година вратата на четиридесетдневния пост, който е за душата една весела пролет, окичена с различни благоуханни цветя. Защото както птиците се радват през пролетта, така се радва сега и душата, като вижда, че ще се отърве от силната буря на тялото, което до сега безброй много пъти безмерно и безразсъдно е яло и пило и с пиянство е докарвало върху душата си тъмни облаци, от които тя не е можела да вижда нито Бога, нито безбройните злини около себе си. И понеже постът е толкова радостен за душата, за това и ние, като разумни хора трябва да го приемем радостно и благородно. Нека да изоставим силната буря и тъмните облаци на невъздържанието и да се облечем с милостиня и беззлобие, както Христос ни препоръчва днес в Евангелието, да имаме тези добродетели през целия пост. Защото само с тях постът ни може да бъде наречен истински и без тези добродетели постът не е нищо, защото напразно пости завистливия човек, който изпитва завист и злопаметност към друго, напразно пости немилостивият, който не отваря шепите си за сиромасите, защото с тези две добродетели постът ни е угоден на Бога, те са двете криле на постниците, с които те летят към Бога, те са златната дреха на истинските постници и който пости чисто с тези добродетели, ще получи от Бога голяма награда. За това и нашата православна църква ни предлага днес душеполезно поучение, което всички трябва да слушаме, да изпълняваме и да постим нелицемерно и чисто, както ни заповяда днес Евангелието. И да не слушаме чревоугодниците, които укоряват Божия пост, които имат стомаха си за Бог и ги е страх да постят, за да не би да си

увредят здравето, те казват че Бог не е заповядал да постим, а е дал власт на всеки да яде и да пие колкото и каквото иска. И казват за поста, че изобретили и въвели в употреба постниците. Те изобщо не си отварят очите да видят в Свещеното Писание на колко места постът е заповядан от Бога, както и сам Христос заповядва в днешното свето Евангелие.

Помислете колко добри неща са станали на света от поста и колко зли от яденето и пиенето. Помислете, кой избави големия град Ниневия от Божието наказание? Не е ли постът? Кой даде на Моисей закон? Не е ли постът? Кой заключи небето и свали огън от него по времето на Ахав? Не е ли постът? Кой възкреси сина на вдовицата по времето на пророк Илия? Не е ли постът? Кой изгони толкова бесове по времето на апостолите? Не е ли постът? Ами кой изгони Адам от рая? Не е ли непостенето? Кой изгори Содом? Не е ли непостенето? Кой посрами света? Не е ли непостенето? Кой посрами Исав и му взе първородството? Не е ли непостенето? И ако кажете, че постът не е заповядан от Бога и не е приятен на Бога, то кажете, Бог като създаде Адам и го постави в рая, какво му заповяда най-напред? Нали му каза да не яде от дървото, намиращо се в средата на рая? А това да не яде, какво е? Не е ли пост? Ето че първата Божия заповед е постът. И Адам, до като спазваше поста, се веселеше в рая, а щом наруши поста, бе изгонен от рая. Имало е пост и преди потопа, защото тогава мнозина не са ядели месо и не са пиели вино, така и след потопа, защото Мойсей постил четиридесет дни и четиридесет нощи и чрез поста бил удостоен да говори с Бога в онзи страшен облак на Синайската планина, където и получи закона от Него. След това постил и пророк Илия и не само бил удостоен да види Божията слава на Хорив планина, но и заключил небето да не вали дъжд три години и шест месеца и свалил огън от него. След него постил и Даниил и се

прославил. След това постили и тримата юноши, които излезли невредими от огнената пещ, затворили устата на лъвовете и прославили Бога, сред толкова много безбожни идолопоклонници. После пости и свети Йоан Предтеча и стана най-големият пророк. Пости Сам Исус Христос, за да ни остави пример. След Христа постиха апостолите и извършиха големи чудеса. Постиха мнозина светии и бяха удостоени да им прислужват ангели. И какво още да кажа, при положение, че сами виждате, колко безбройни добрини са произлезли от поста и колко хора са получили спасение. И обратно, колко хора са изгубили душите си в резултат на ядене и пиене! Защо да казваме, че постът не е заповядан от Бога? Пророк Исаия казва: „Ето поста, който избрах: разкъсай оковите на неправдата,.. раздели хляба си с гладните“ (ср. Ис. 58:7). Това не е ли пост? И Сам Христос казва днес в Евангелието: Когато постиш помажи главата си с елей. Това не е ли пост? Ами защо да казваме, че постът не е заповядан от Бога? След като виждаме, че от поста са произлезли толкова добри неща, как може да твърдим, че постът не е угоден на Бога? Ако непостенето е добро, защо Бог изгони Адам от рая за непостене, защо потопи света и изгори Содом? И ако постът е нещо лошо, защо Бог прослави заради поста Моисей, Илия, Данаил, Иона, апостолите и много други светии? За това не трябва да слушаме онези, които казват, че постът не е добро нещо, а да постим добре, както ни повелява нашата Православна църква, тоест, **както постим по отношение на храната, така да постим с очи, да не гледаме съблазнителни неща, да не слушаме с ушите си гнусни неща, да не лъжем и да не хулим с езика си, да не мислим лукавства с ума си и да не съгрешаваме нищо с тялото си**, и като постим така, не само ще се наричаме истински постници, но и най-лесно ще достигнем до светото Христово възкресение и радостно ще му се поклоним с помоща на нашия Господ Исус Христос, на когото подобава слава във

вечни векове, Амин.

{{_LINK1_}}